

Uredništvo:
Schillerjeva cesta št. 3,
dvorišče, I. nadstropje.

* * *

Mokopisi se ne vračajo.
* * *

List izhaja vsak dan razun nedelj in praznikov ob 4. uri popoldne.

* * *

Sklep uredništva ob 11. uri dopoldne.

* * *

Nefrankirani dopisi se ne sprejemajo.

* * *

Anonimni dopisi se ne uvažujejo.

NARODNI DNEVNIK

Upravništvo:
Schillerjeva cesta št. 8.
Naročnina znaša za **avstro-ogerske** dežele:
celoletno K 25—
polletno K 12:50
četrtletno K 6:50
mesečno K 2:10
Za **Nemčijo:**
celoletno K 28—
za **vse druge** dežele i. **Ameriko** K 30—
Naročnina se pošilja vnaprej.
Za **oglas** (insetate) se plačuje od četverostopne petit vrste po 12 h, za večkratni natis primeren popust.
Posamezna št. stane 10 h.

Št. 273.

Telefonska številka 65.

Celje, v sredo, 30. novembra 1910.

Cekovni račun 48.817.

Leto II.

Slovenska napredna akademična mladina za slovensko vseučilišče.

(Priobčil — e —)

Slovensko napredno visokošolsko dijaštvo v Gradcu je povodom zopetnega sklicanja državnega zbora začutilo potrebo opozoriti našo javnost, v prvi vrsti politike in vlado, na zadevo slovenskega vseučilišnega vprašanja. Sklicalo je zato zadnjo soboto dne 26. novembra 1910 zvečer zborovanje po § 2. zbor. zak., katerega so se udeležili člani akad. tehn. društev »Tabor« in »Triglav« polnoštevilno. Klerikalne »Zarje« se z ozirom na nobenkratno udeležitev pri enakih zborovanjih tokrat ni vabilo.

Obravnavala se je naša že toliko in tolikrat izrečena in že priznana nam zahteva po slovenski univerzi. Slišale so se tuintam jako ostre besede glede nastopa našega slovenskega državnobzorskega zastopstva v tej zadevi. Gotovo je, da vlada že dolgo misli na ustanovitev slovenskega vseučilišča, saj že nekaj let sem postavlja v državni proračun gotove vsote za izobrazbo slovenskih vseučiliščnih profesorjev, da bi se ji pa z ustanovitvijo slovenske univerze mudilo, tega pač ni videti. Pa kako tudi, če vidi, da večini slovenskega državnobzorskega zastopstva, ki si svoji politično hegemonijo na Slovenskem, na uresničenju slovenskega vseučilišča ni sami nič mar. Saj ne stoji niti v stiku z na tem najbolj interesiranim faktorjem slovenske inteligence — s slovenskim visokošolskim dijaštvom. Na raznih zborovanjih, na katerih je razpravljala slovenska akademična mladina o našem vseučiliščnem vprašanju ter pozivala slovenske poslance, da nam vendar izvojuje najvišje kulturno svetišče, se še ni nikdar pisalo, da bi dosegli naši poslanci v tej zadevi kak uspeh. Nasprotno, prišlo je vsled malomarnosti našega državnobzorskega zastopstva celo tako daleč, da si dandanes slovenska merodajna javnost niti ni na jasnem, kje se naj ustanovi slovenska univerza. Pred nekaj leti smo si bili vsaj edini glede Ljubljane kot najprimernejšega mesta za naše vseučilišče, danes pa se ogrevajo nekateri za Trst, drugi zopet za Ljubljano, tretji pa se zadovoljijo z začasno ustanovitvijo slovenskih stolic v Pragi ali celo v Krakovu.

Jasno je kot beli dan, da ta razna mnenja glede kraja slovenske univerze, katero je pa po-

vzročilo zastopstvo slovenskega naroda, ker ni v nikakem stiku v tej zadevi z merodajnimi faktorji, ne le ne morejo voditi do nikakega cilja, ampak nas le od istega vedno bolj in bolj oddaljujejo. — Ali je pa morebiti to kak korak k uresničenju našega vseučilišča, če se gotove politične stranke po Slovenskem bahajo in širokoustijo, da so lansko leto preprečile ustanovitev laške pravne fakultete v Trstu? Taki »uspehi«, ki ne izkazujejo nič pozitivnega v bilanci od naših poslancev v državnem zboru stavljenih vseučiliščnih zahtev, bodo v doglednem času dovedli le do ustanovitve laške univerze, če že ne v Trstu, pa gotovo kje drugje in naše politično zastopstvo bode zopet »toložilo« svoje volilce, češ, niso bili dani še vsi pogoji za ustanovitev slovenskega vseučilišča in naše vseučiliščno vprašanje bode zopet izginilo z dnevnega reda.

Kot predpogoje za ustanovitev slovenske univerze pa smatra napredno dijaštvo ustanovitev vseh potrebnih nižjih, ljudskih, meščanskih, trgovskih in srednjih šol, ker nikakor ne gre segati po nečem višjem, kar izvira samo ob sebi iz manjšega. Kako naj dosežemo krono slovenskega kulturnega drevesa in kako naj ista procvita, če ni mamno močno razvitega in košatega debla?

Vse to upošteva slovensko napredno visokošolsko dijaštvo osamljeno sredi slovenskih politikov in večine slovenske inteligence, ki ne čuti potrebe brigati se za naša velevažna kulturna vprašanja.

Po dolgem razmotrivanju našega šolskega vprašanja so se končno prejele te-le resolucije:

1. Slovensko napredno dijaštvo graških visokih šol, organizirano v akad. tehn. društvih »Tabor« in »Triglav«, apelira na slovensko državnozbor. zastopstvo, da se z vse odločnostjo zavzame za uresničenje naših upravičenih zahtev glede našega šolstva.

2. Slovensko napredno dijaštvo graških visokih šol zahteva ponovno odločno, da vlada upoštevač osnovne zakone zajamči ustanovitev potrebnih nam ljudskih, meščanskih, obrtnih in srednjih šol.

3. Slovensko napredno dijaštvo je odločno proti ustanovitvi italjanske pravne fakultete v Trstu. Zahteva pa istodobno z ustanovitvijo italjanske pravne fakultete tudi slovensko univerzo.

4. Slovensko napredno dijaštvo zahteva, da vlada takoj zakonito zajamči ustanovitev slovenske visoke šole in da na razpolago vsa potrebna

sredstva za habilitiranje slovenskih docentov. — Smatra pa za to najbolj primerno mesto Prago.

5. Slovensko napredno dijaštvo graških visokih šol odločno zahteva reciprociteto zagrebške univerze.

Politična kronika.

DRŽAVNA ZBORNICA.

Državna zbornica je sprejela včeraj celo vrsto resolucij, katere je stavil druginjski osek. — Zanimivo je, da se je sprejela resolucija za gradnjo znanih kanalov v Galicijo z 257 proti 128 glasom. To je bila demonstracija proti Bienerthu in Bilinjskemu, ki se brani gradnje. Nato se je pričela debata o predlogih druginjskega odseka glede uvoza argentinskega mesa. Minister Weisskirchner je izjavil, da je vlada za uvoz gotove množine argentinskega mesa do 31. dec. 1911. — Poslanec Kočvarjev, knez Auersperg je trdil, da ni mesne druginje... Došlo je med njegovim govorom do silnih demonstracij socialističnih poslancev. Za Auerspergom je govoril posl. dr. Lecher, ki je ostro napadal trgov. ministra, kateri še vedno ne ve, ali bi naj bil minister ali pa dunajski župan. Debata se danes nadaljuje. — Zanimivo je odkritje v Weisskirchnerjevem govoru, da obstoje med avstrijsko in ogersko vlado tajni dogovori glede uvoza mesa. Dr. Lecher je izjavil, da so ti dogovori morda obvezni za vlado, nikakor pa ne za parlament. Socialisti bodo zahtevali, da se ti dogovori preložijo. — V železniškem odseku je zadržal minister Wrba, da se bode kmalu začelo s pripravami za dalmatinsko železnico.

RAZMERJE MED ČESKIM KLUBOM IN SLOVANSKO JEDNOTO.

Včeraj je imela parlamentarna komisija češkega kluba sejo, v kateri se je govorilo o razmerju med Českim klubom in Slovansko jednoto. Sklenilo se je v principu Slovansko jednoto popolnoma reorganizirati, in sicer tako, da bi postala stroga parlamentarna enota, katero bi stalno vodil načelnik. Nadalje bi se sklenilo načelo podrejenosti pod sklepe jednote. Posebno važno z ozirom na samolastno in dobičkarstvo politiko dr. Šusteršiča je sledeče poročilo dunajskega urednika »Slov. Naroda«: »Med češkimi poslanci se odkrito povdarja, da bi trajno skupno delovanje Čehov in Slovencev bilo za obe stranki velikega po-

LISTEK.

Tast Kondelik in zet Vejvara.

Češki spisal Ignát Herrmann. — Poslovenil Stanko Svetina.

Mojster je prijel zavitek, mečkal ga od vseh strani in je spregovoril:

»Zelo bi se motil, če bi rekel, da niso v tem šlape. Da, Vejvara, starega očeta odpravijo kar s šlapami — no, le molčite, tudi vi jih pričakate...«

Vejvara je pristopil k Pepici, objel jo je in poljubljal. Branila se je malo, ker še ni vedela gotovo, ali je spolnil njen dar, kar je od njega pričakovala, ali veseli Vejvaro tako, kakor je želela. In zopet se je obrnila k mizi, da bi razdala, kar je še ostalo.

Čim bolj se je miza pod drevescem praznila, tembolj nemirno je gledal Vejvara, kakor da bi nekaj tam manjkalo. In ko ni ostalo na mizi ničesar drugega nego poštni zavitek, je pristopil k gospej tašči in je zašepetal:

»Mamica, tu bi moral biti še zavitek za Pepico — od knjigotržca — ali nihče ni prinesel?«

Gospa Kondelikova ni vedela.

»Počakaj, Fran, morda je Katinka — — In je hitela v kuhinjo.

»Jezus, Marija!« se je udarila Katinka po glavi. »I, seveda so prinesli — tak robot fant je bil tu — kam pa sem že dala — milostljiva gospa, jaz sem vsa zmešana, naj se ne jezijo — no, tukajje leži — —«

»Nobena nesreča«, je rekla gospa Kondelikova, samo da je na svetu. Tu imaš, Fran«, je podala zavitek Vejvari ki je prišel ves v zadregi za njo v kuhinjo.

Da, tu je bilo napisano: Gospod Vejvara, pri gospodu Kondeliku, Ječna ulica.

Vejvara je vzel svinčnik, prečrtal hitro svoje ime, napisal tam »Dragi Pepici« in položil zavitek na mizo, na Pepičino mesto. Ravno je ugašala svečice na drevescu in se je vrnila z naročjem svojih darov k mizi. Toda ko je spoznala na ovitku Vejvarovo pisavo, je vse odložila in je naglo rezala vrvice, da bi prišla do vsebine.

»Kaj pa je to?« je vprašala teta Katinka in je že stala za Pepico ter ji gledala čez ramo.

»Knjižice!« je zaklicala Pepica, ko je počila poslednja vrstica in se je zavitek odprl.

»Da bo Pepica malo brala, ko bo sama doma«, je pristavil Vejvara, in iz njegovega glasu je odmeval nekaj strah, če ne bo njegov dar premajhen, da, malovreden v morju vseh drugih. Tu je šumelo blago za obleke, atlas in svila, svetili so se drobni okraski in lepoticje — on pride na dan s knjigami. Tako skrbno jih je izbral, kaj bi bilo najpripravnejše za njegovo drago ženo, kako naj jih veže, veselil se je, ko bodo Pepičine ročice listale po njih — in sedaj je bojzljivo gledal, da, skoro sram ga je bilo, kaj poreče rodbina k tej njegovi misli. Samo knjižice!

Pepica je že prišla prvo, premotrila hitro napis na platnicah in je vprašujoče pogledala Vejvaro.

»Pokaži, Pepica«, je rekel mojster Kondelik, in ni čakal, kar vzel je iz zavitka.

Vejvara je na drugi strani mize naglo vstal in gledal z izbuljenimi očmi na kup knjižic. Moj Bog, to niso njegove, Pepičine knjige!

In mojster Kondelik je bral napis na knjigi, ki jo je vzel:

»Delavska knjižica za — —«

»Delavska knjižica za — —« je brala teta Katinka, ki se je tudi ene polastila.

»Delavska knjižica za — —« je ponovila tretjič Pepica. »Ampak, Fran...« je pogledala Vejvaro, »kaj pa je to?«

Vejvara je priskočil, grabil v ovitku — in roki sta se mu povesili.

»To je zmota, za božjo voljo!« je zaklical. — »To so knjižice za kako tovarno, knjižice za delavce — in kje so moje?«

Ravno sto je bilo teh knjižic, slabo vezanih, vsaka je imela na platnicah naslov: »Delavska knjižica za...« in znotraj so bile strani polne rubrik, in nad njimi napis: Dopolnilno delo za... dni, plača za kos..., za ducat..., skupaj..., dana zaloge..., čista plača...

D-raga Pepica, knjigotržec se je zmotil, poslal je sem tovarniške knjižice — ti moraš dobiti pesmi in povesti in — —«

»To ni nobena nesreča, Vejvara«, se je oglašil mojster; »tole zopet lepo zavijte in pojdite jutri k njemu, naj vam da vaše knjige — —«

»Ampak oče«, je govoril Vejvara tesnobno, »jaz sem v vsako napisal, da jo darujem Pepici — in sedaj pregleduje bogve kdo njene knjige in jih bere in mečka! To so ljudje brez glave! Sam sem jih hotel odnesti — še dopoldne sem bil pri njemu — ni bil še gotov, obljubil je da jih zanesljivo pošlje, in sedaj tole — —«

»Veste kaj, Vejvara«, je pojasnjeval mojster, »to je samo knjigotržčeva finta: ni še bil z njimi gotov in vam je poslal tole, da bi medtem nekaj imeli. Mislim se je, saj jih ne bo nikdo takoj pregledoval.«

»Ne, ne, stari«, je ugovarjala gospa Kondelikova, »to je tako, kakor pravi Vejvara, pomota. Samo, da se ne bi nič zgubilo.«

Vejvara je imel sveti večer pokažen. Tako se ga je veselil — in v kakih rokah so zdaj te izbrane knjižice v nežni vezbi!

Ni se potolažil niti tedaj, ko je Pepica prinesla in odvila pošiljatev Vejvarove rodbine na deželi, in ko je začela brati pismo, pisano skupno z materjo in z očetom Vejvarovim:

»Ljubi sin, draga naša nevesta in hčerka!

mena. Čehi so zlasti tudi pripravljeni, še nadalje biti najzvestejši prijatelji slovenskih kulturnih in gospodarskih teženj, toda odkrito se tudi povdarja na češki strani, da nikakor niso več pripravljeni službovati nadalje katerikoli osebnim namenom, ter zlasti povdarjajo, da se hočejo enkrat za vselej iznebiti vpliva, ki ga je vedel dr. Šusteršič pod pretvezo in nanašajoč se na njih slovansko naziranje izrabljati v postranske svrhe, v svrhu svoje osebne in strankarske politike. Še važnejša je novica, da Čehi ne nameravajo obstruirati protinobeni vladni predlogi. S tem bi ostali torej Jugoslovani, v prvi vrsti klerikalni klub sam v obstrukciji, katera se je poleti začela. Te obstrukcije pa je kakor se nam poroča, najbrže že konec, ker nameravajo klerikalci dobiti za ustavljenje obstrukcije potrjeno deželno posojilo 10 milj. kron za Kranjsko. — Parlamentarna komisija Češkega kluba je delegirala k sporazumnim pogajanjem z Nemci dr. Kramára, Pacáka, Fiedlerja, Čelakovskega, Maštalko in dr. Drtina. — Baje se bo dedanji statut češkega kluba spremenil in bo dr. Kramár vendar izvoljen za predsednika.

DALMATINSKI PRAVAŠI NISO VSTOPILI V KLERIKALNI KLUB?

»Slov. Narod« poroča danes, da vesti o vstopu štirih znanih dalmat. klerikalnih pristašev v klerikalni »Slovenski klub« niso resnične. Osnujejo si ti poslanci mariveč lasten »Hrvaški klub«, ki bo stal v ožjih parlamentarnih stikih s »Slovenskim klubom«, drugače pa bo ostal samostalen. — »Slovenec« poroča pa, da so dalmat. pravaši vstopili v klerikalni klub.

POSTAVA ZA OSKRBO CENEJŠIH STANOVANJ.

Pomen sobotnega sklepa državne zbornice o oskrbi cenejših stanovanj je mnogo večji, ko se vidi na prvi pogled. 25 milijonov kron bi bilo seveda za ublaženje stanovanjske draginje po Avstriji sila malo. Zategadelj je važno, da teh 25 milj. ne bode služilo le za posojila, temveč za garancijo. Kalkulacija je sledeča: Sklad za oskrbo stanovanj bo služil za to, da bo dobil kredit za nove stavbe. Za prve hipoteke do 50% potrebnega kapitala se lahko dobi denar. Za nadaljnjih 40% druge hipoteke pa bodo dobile javne korporacije in zavodi posojila, ako hočejo graditi poslopja za mala stanovanja. Fond pa lahko služi tudi za prevzete poroštva v prid omenjenim korporacijam, tako da so hipoteke v stavbene namene malih stanovanj pupilarno varne in jih lahko dajo tudi na drugo mesto hranilnice, zavarovalnice itd. — Država priznava za te hipoteke 8kratno poroštvo, tako da garantira ta fond 25 milijonov za vsoto 200 milijonov kron. Ker znašajo temu kapitalu primerne prve hipoteke 250 milj. in druge 200 milijonov, bi z doneski lastnikov, ki bi znašali tudi 50 milijonov, bila vsota 500 milj. za gradnjo hiš z malimi in ceneniimi stanovanji na razpolago. Naj izrabijo ta kredit tudi slovenske občine in korporacije!

Štajerske novice.

O obč. volitvah v Slivnici pod Mariborom nam poročajo: Udeležba pri letošnjih občinskih volitvah je bila zelo živahna. Stali so si nasproti narodnjaki in štajercijanci. Volitev je trajala od 9. ure dop. do 2. ure pop. Ko se je zvedelo za izid volitev v 3. razredu, je nastalo veliko navdušenje; izvoljeni so bili z 51 od 84 oddanih glasov sami zavedno slovenski možje: Lesjak Miha Dobjo Fr.,

Pozdravljava vaju odkritosrčno in upava, da sta vedno zdrava in zadovoljna. Mi smo, hvala Bogu, vsi zdravi in se vedno na Vas spominjamo. Mamica bi bila rada k vama pogledala, toda vreme ni bilo zato in sedaj imamo mnogo dela in po zimi bi jo tudi ne pustili od doma in še le tedaj če bo Bog dal zopet daljše dneve in sploh prej ne nego na spomlad. Pozdravljava Vaju s temi vrstami in voščima Vama srečne in vesele božične praznike in obenem Novo leto, da bi ga zdrava nastopila in naj Vama jih da Bog dočakati še mnogo. Ne jezi se na naju, ljubi sin, in tudi draga nevesta, toda misliva, da bosta v svojem novem stanu marsikaj potrebovala, čeprav je v Pragi na izbiri. In ker vaju je Bog združil v radostno, zakonsko vez, Vama pošiljava kos dobrega češkega, domačega platna, zakaj ko bosta blagoslovljena z rodbino, bo treba mnogo tega malega perila, majhnih srajčic in plenjc —

»Tu imaš, Fran, beri dalje«, je prenehala Pepica skoro šepetaje, ne da bi dvignila oči od papirja in od mize.

»Pokaži to«, je klicala teta nestrpljivo in je brala naprej pismo Vejvarovih starišev, ki je bilo pisano s prostimi, toda iskrenimi in srčnimi izrazi, z govoricami vrlih starih, ki se vesele sinove sreče in ki upajo in se vesele na drobne njegove črvice.

Vsi so poslušali tiho, pobožno. Mojster Kondelik je gledal uprto pred se in ni pil medtem niti enkrat; Pepica je sedela s sklonjeno glavo, kakor sama zase, in gospa Kondelikova ni videla prav ničesar, tako ji je gorka vlaga zaplavila oči. Besede oddaljenih in sedaj gotovo spominjajočih se starišev Vejvarovih so govorile vsem tako čudno, tako ganljivo. To opominjanje sina, da naj bi skrbel za svojo drago nevesto in jo pred vsem varoval, in prigovarjanje Pepici, da naj mu bo potrpežljiva družica in pomočnica v vseh okolščinah

Klinar Franc in Mohorko Filip. K tako lepemu uspehu so nam zlasti pripomogli sosede, ki so se v velikem številu udeležili volitev. Zato se je začel s tem večjim zaupanjem v zmago boj v 2. razredu. Nasprotniki so napeli zadnje sile. Izid je bil negotov; vendar pa so bili končno izvoljeni 3 narodni kandidati s 13 od 24 oddanih glasov; za 4. odbornika se je žrebalo in je bil izvoljen nemškutar Breznar. Izid v 1. razredu pa je bil najsijajnejši; slovenska kandidatna lista je zmagala s 7 od 9 oddanih glasov. Slovenci izvoljeni. Ti so: Pungartnik Janez, Loh Maks in Živko Avgust. V 2. razredu so slov. odborniki Komauer Janez, Ledinek Jožef in Kolman Jožef. Po dolgem času je torej za vedno odzvonilo nemškutariji in Štajercijancem v Slivnici. Izvoljeni so razum jednega v občinski odbor sami vrli narodni možje, ki bodo gotovo vestno delovali za blagor naše lepe Slivnice. Živeli!

a Vpliv dr. Šusteršičevega vodstva na štajerske Slovence. Iz Maribora nam pišejo sledeče: »Nismo in pri naših ozkih slovenskih razmerah ne smemo biti prijatelji separatizma. Godilo se nam ni štajerskim Slovincem dobro pred »ljudskim« parlamentom, še slabše pa se nam godi sedaj, ko pobere dr. Šusteršič vse tisto, kar izkupi s političnim vplivom velike večine slovenskih poslancev, za Kranjsko. Seveda niso to kake narodne, temveč strankarske koncesije. Vendar pa bi nam bilo tuintam prav, če bi prišle na Štajersko včasih vsaj kake strankarske klerikalne koncesije; pa kakor stvari stoje sedaj, se dajo naši štajerski klerikalni poslanci slepo voditi dr. Šusteršiču in ne izposlušajo za Štajersko prav ničesar! Da se ni zasledovalo dr. Povaleja in da bo prestavljen ta človek, ki ne dela slovenskemu uradništvu s svojimi kupčijami in mešetarijami nobene časti, nazaj v Maribor — to je edina »pridobitev« naših klerikalnih poslancev tekom dolgih treh let!« — Pripomnimo, da pohajajo te vrstice iz krogov, ki so klerikalcem zelo blizu. Torej je tudi tam nezadovoljnost.

Iz Celja. Včeraj zjutraj je spodrsnilo v Rotovski ulici nekemu uradniku tako, da si je zvinil levo nogo. Posledica nerednega čiščenja trotoarjev in neopispanja potov! Za take stvari se vendar naši mestni očanci ne zmenijo!

Iz Celja. Današnji Andrejev sejm je nenavadno dobro obiskan; kupuje pa se manj ko druga leta. Trgovci niso posebno zadovoljni.

a Iz Gaberja pri Celju. Slavno občinstvo iz Gaberja, mesta in okolice opozarjamo še enkrat na Miklavžev večer, katerega priredi telovadno društvo »Celjski Sokol« v nedeljo dne 4. grudnia v »Sokolskem domu«. Začetek ob 5. uri popoldne.

a Uradniške spremembe pri Južni železnici. Prestavljene so: revident Pavel Garbeis iz Ptuja v Gradec, adjunkt Emil Domeš iz Inomosta v Ptuj, adjunkt Karl Skala iz Maribora na Dunaj, aspirant Karl Merganz iz Dunaja v Maribor, revident Franc Stadlbauer iz Bocena v Maribor, asistent Alojz Novak iz Maribora v Müritzschlag. Železniška uprava nas je zopet »osrečila« s samimi nemškimi uradniki.

življenja. In na koncu pristrčni pozdrav očetu in mamic Kondelikovi in tudi »tej pridni tetrici Urbanovi«.

Teta Katinka je sama, čeprav je bila v takih stvareh dosti trdna in je imela naravnost deklamatoričen talent, proti koncu pisma z glasom odjenjala, in ko je brala poslednje besede, se je zdelo, kakor da nabira. Sreča, da je ostalo še par besed in da je bila tu pika.

Katinko je neizrečeno veselilo, da so se tudi nanjo spomnili.

Ko je prebrala, je zložila papir in je priznala: »To so pošteni ljudje, taki starodavni — i no, na deželi so ljudje nepokvarjeni! In kako platno so poslali! Celo balo! Fran menda vendar ni nanje pozabil, kaj?«

Katinka je pogledala čez mizo na Vejvaro — toda njegov stol je bil prazen. Vejvare ni bilo tu. Ko so bili tako zamaknjeni in poslušali teto, ki je brala, ni nihče opazil, da se je izgubil iz sobe. Pepica je hitela v drugo in v zadnjo — Vejvare nikjer. In tudi njegova zimska suknja je izginila z obesalnika.

»Katinka,« je hitela gospa Kondelikova v kuhinjo, ali je mladi gospod odšel?«

»Da, pa je že precej časa od tega milostljiva gospa,« je pritrdila Katinka vneto. »Pokimal mi je, da naj bom tiho — —«

»Za Boga svetega, kam pa je šel sedaj?« se je izvilo Pepici iz ust.

»No, šel je, kamor je najbrže moral!« je rekel mojster Kondelik, da bi tudi spregovoril, toda niti sanjalo se mu ni kam bi sedaj Vejvara moral iti. »Saj se bo vrnil.«

Res, vrnil se je, toda te pol ure je bila za Pepico večnost. Sedela je kakor na trnju — in pravzaprav še sedela ni. Desetkrat je šla med tem časom iz kuhinje do stopnjic, poslušala je in bila vsled razburjenosti vsa rdeča. Razpoloženje sve-

a Tolstovrška slatina se je upeljala doslej med celjskimi slovenskimi gostilnami menda edino v »Skalni kleti«. Upamo, da jo bodo drugi posnemali.

v Iz Celja. Minulo nedeljo je prišel obrtni nadzornik Kučera iz Gradca nadzorovat tukajšnje obrtnonadaljevalne šole. Bojda je posebej »pobvalil« glasovitega pedagoga Čedarja-Zehderja, zaradi katerega so se izvršili zadnji škandali na tem zasedu.

v Od celjskega okrajnega sodišča. Zaprli so včeraj neko 17 letno Frančiško Grabner iz Radmirja v gornjegrjskem okraju, katera se je že od oktobra brez dela potepala po celjski okolici z različnimi moškimi in več stvari pokradla. — Zaprli so 25 letnega Iv. Kellnerja zaradi neverne grožnje velepos. Janiču v Kristininem dvoru.

v Tatvina na Bregu pri Celju. Neža Vrečko na Bregu št. 2 je vzela te dni neko deklo brez službe pod streho. Popoldne jo pustila samo doma in šla na delo. Ko se je zvečer vrnila, ni bilo več tuje pa tudi ne srebrne ure, 2 srajc, 2 kril, 3 židanih robcev in jednega robca za ogrinjalo. Ukradene stvari so vredne kakih 30 K. Proti tatinski ženski, ki je neznano kam zginila, se je vložila ovadba pri orožništvu.

a Iz Rogatec. Mihael Colnarič je peljal drva iz Drevenika v Kostivnico; pastirček je moral voditi spredaj priprežene krave, Colnarič je šel za vozom. Ko je voz šel strmo navzdol, je padel Jančič pod voz; kolesa so mu šla preko nog ter strle levo stegno. Fanta so morali prepeljati v bolnišnico.

Štajerski deželni šolski svet je v seji 24. t. m. sklenil, odrediti ustanovitev samostojne javne mešane enorazredne ljudske šole z nemškimi učnim jezikom pri Sv. Lenartu v Slov. gor. Štirirazredna ljudska šola v Artičah se je razširila v petrazredno. Nastavljeni so: za nadučitelja na ljudski šoli pri Sv. Antonu v Slov. gor. Anton Vogrinec, definitivni učitelj in proviz. šolski vodja istotam; za definitivne učitelje ozir. učiteljice: na ljudski šoli v Soboti proviz. učitelj tam Albin Sitter, na ljudski šoli v Trbovljah prov. učiteljice tamkaj Eleonora Vodušek, Marija Vindišer, Štefanija Cimperšek in Marija Arzenšek, na ljudski šoli v Poljčanah defin. učitelj v Studenih Sebastijan Krotky, na ljudski šoli v Lučah suplentinja tamkaj Gizela Dominkuš, na ljudski šoli v Zibiki tamkajšnja prov. učiteljica Marija Troha, na ljudski šoli v Središču tamošnja suplentinja Alojzija Kocmut, na ljudski šoli pri Sv. Tomažu pri Ormožu suplentinja pri Sv. Barbari v Halozah Alojzija Herg, na ljudski šoli pri Sv. Urbanu tamošnja provizorična učiteljica Emilija Požegar. Def. učitelj Leopold Čulk je prestavljen iz Ptujске Gore v Dobrno; def. učitelj pri Št. Vidu Janez Klenovšek je na lastno prošnjo stalno upokojen.

v Iz Vitanja. V ponedeljek ob pol 9. zvečer je umrl v posojilniški hiši v Vitanji v 88. letu stari veteranec Radeckijev — Florijan Vrbnik p. d. Vrisk, po komaj desetdnevni bolezni vsled pljučnice. Služil je pod Radeckim kot mesar v regimentu kirasirjev. Solzile so se mu oči, kadar so

tega večera, skaljeno že prej vsled knjigotrščeve pomote, se je z Vejvarovim odhodom popolnoma pokazilo. Njegov odhod je bil vsem tako nerazumljiv, da se niso mogli ničesar domisliti.

Slednjič so se zaslišali v veži hitri koraki in Pepica je tekla za eno nadstropje nižje, če je to Vejvara. Bil je. Ves upehan je skakal kar čez dvoje, troje stopnjic z nekakim zavitkom pod pazduho. Tako je bil zasopel, da ni mogel niti odgovoriti na Pepičino vprašanje.

V sobi je odložil zavitek na mizo, oddahnil se je, odpel zimsko suknjo in je spravil iz sebe:

»Danes ne bi zaspal, Pepica — in dobro je, da sem šel tja. Tvoje knjige bi potovale jutri v tovarno, kamor spadajo te delavske knjižice. Tu jih imaš, ljubica.«

»Vi ste me zastrašili, Vejvara«, si je brisal mojster Kondelik potno čelo. »Ženskam nisem hotel ničesar reči, toda — pri moji veri — mislil sem, da imate kak ameriški dvoboj...«

»Jezus Kristus!« je vzkliknila teta Katinka. »Na sveti večer!«

»Kaj ti vse ne pride na misel, stari«, je posvarila moža gospa Kondelikova. »Pri magistratu — in dvoboj! Toda Fran bi nam moral povedati, kam gre.«

Pepica se je že polastila svojega daru in je pregledovala knjižice. In komaj je kako pregledala in odložila, že se jo je polastila bodisi teta Katinka, bodisi mamica ali celo oče Kondelik sam.

Sunder, ki ga je povzročil odhod in zopet prihod Vejvarov, se je polegel, in čez nekaj časa je postalo v sobi tiho kakor v cerkvi. Razum Vejvare so vsi tičali v knjigah, vsak v drugi in pazno brali prve strani. Prišlo je v hišo Kondelikovih nepričakovano nekaj novega, nenavadnega, in Vejvara gledal bralce z vidnim zadovoljstvom, ker se je njegov dar vendarle obnesel.

(Dalje sledi.)

prehajale razne vrste našega vojaštva skozi naš trg, posebno pa je bil ves iz sebe, ko je zaslišal „Radeckijev marš.“ Predzadnje ure svojega življenja je bil v svojih mislih kot stari vojak na laških tleh. Vobče pa je bil kot dninar in občinski ubec do svojih zadnjih dni krepak in delaven pri popolni pameti. Za njim žalujejo vdova in vsi, ki so ga poznali.

v Brežiška čitalnica priredi v ponedeljek dne 5. decembra 1910 ob pol 8. uri zvečer v veliki dvorani Narodnega doma v Brežicah „Miklavžev večer“. Vse narodne občitelji od blizu in daleč vabimo, da se tega večera s svojimi otroci polnoštevilno vdeležijo. Otrokom namenjena darila kakor tudi ostalim odraslim naj se vpošljejo najpozneje do poneljka popoldne do 4. ure tajniku brežiške „Posojilnice“.

a Iz Slov. Bistrice. Dne 11. decembra t. l. bo mala lokalna železnica v Slov. Bistrici prevzela poštni promet med postajo in mestom.

a Družinski večer priredi jutri v četrtek 1. decembra ob 8. uri zvečer „Slov. obrtno društvo v Celju“ pri g. Bezenšku (gostilna pri Jeleni na Graški cesti). Iz prijaznosti sodeluje tamburaški zbor „Slov. del. podp. društva v Celju“. Slovenci iz Celja vseh stanov so najvljudnejše vabljeni!

a Javno predavanje v Trbovljah. V sredo 23. t. m. je predaval v Fortejevi dvorani g. pot. učitelj C. M. družbe I. Prekoršek iz Celja „O nemštvu na Štajerskem z ozirom na jezikovno mejo in mesta in trge“. Velezanimivo predavanje je bilo povsod oprto na statistične podatke zadnjih ljudskih štetij, kar vrednost predavanja le dviga. Naša nedeležba je bila povoljna, dasi si ne bomo prikrivali, da bi Trbovlje lahko tudi tam nekaj več zmoglo, kjer se ne gre samo za „reprezentacijo“ in navdušenje, kar bi nam včasih tudi ne škodovalo. Pri nas je mnogo hvaležnega dela, pa še več tiste domišljave komodnosti, ki razjeda vse družabno in društveno življenje v Trbovljah.

a Moderna vzgoja na nemški šoli v Štorah. Vodja štorske nemške šole, Cmerešek — Zmeschegg, nči fante znano pesem „Ich bin ein deutscher Knabe“, in fantje, ki znajo to dobro povedati, dobe pri trgovcu Peeru po 20 vin. Da so to silno „moderni“ principi vzgoje šolskih fantičev za — renegate Cmereškovega kova, bo gotovo vsakdo priznal.

Druge slov. dežele.

a Zveza slovenskih pevskih društev v Ljubljani priredi v nedeljo 4. decembra 1910 ob pol 5. uri popoldne v veliki dvorani „Narodnega doma“ velik ljudski koncert. Sodelujejo: prof. dr. Pavel Kozina, pevski zbor „Narodne čitalnice“ v Kranju, pevski zbor „Glasbene Matice“, slov. pev. društvo „Ljubljanski Zvon“, pevski zbor slov. trg. društva „Merkur“, slov. del. pev. društvo „Slavec“, „Žirovnikov zbor“ iz Št. Vida pri Ljubljani in orkester „Slov. Filharmonije“ v Ljubljani. Na sporedu so same odlične točke slovenskih skladateljev (Dav. Jenko, E. Adamič, J. Aljaž, F. Gerbič, O. Dev) in 1 češka (A. Dvořak). Nekateri pesmi se proizvajajo v proslavo petinsedemdesetletnice skladatelja Dav. Jenka in sedemdesetletnice Fr. Gerbiča. Cene prostorom: Sedeži po 2 in 1 K, stojišča po 60 vin., za dijake po 30 vin.

a Zapostavljanje Slovencev. Namesto pokojnega kontrolorja Jegliča, ki je bil transportni kontrolor in katero mesto je bilo nekaka slovenska posest, je imenovan Nemeč Zirkonig. Zopet nov dokaz, kako dobro se nam Slovencev godi pod Šusterski-Bienertovim režimom.

a Obravnava proti tržaškim napadalem Slovencev — prelozena. Včeraj dopoldne je začela pred tukajšnjim deželnim sodiščem obravnava proti onim obtožencem, ki so dne 4. septembra napadli Slovence. Ker pa je glavna priča Antonio Demarko zbolel, se je obravnava na nedoločen čas preložila.

a V Gorici je umrl včeraj od kapi zadet, c. kr. okr. šolski nadzornik v p. g. Val. Kumar.

a Osebne vesti. Za c. kr. vladna kancelista na Kranjskem sta imenovana računski podčastnik Fr. Peterlin in tit. orožniški stražmojster Jož. Šlajpah.

a Dve senzačni sodbi pred ljubljansko poroto. Včeraj sta se pred ljubljansko poroto obravnavala dva slučaja: uboj in ponarejanje denarja. V obeh slučajih sta obtožena dejanje priznala, in vkljub temu sta bila oba oproščena. Ker je oboje velezanimivo, prinesemo jutri obsežnejši

poročili, kar nam danes zaradi pomanjkanja prostora ni mogoče.

Iz sodne dvorane.

Nravnostni zločin. (Maribor, 28. novembra.) 18letni Alojz Kežman, viničarski sin v Zbigovcih, okraj Gornja Radgona, je stal 28. t. m. radi zločina zoper nravnost pred mariborsko poroto. Zagovarjati se je moral radi posilstva neke 23letne viničarske hčere. Obsojen je bil v 15mesečni ostri zapor.

19letni ropar. (Maribor, 28. novembra.) Jožef Polajžar, sodarski učenec v Novi vasi pri Ptujju, je bil obtožen radi ropu po § 190 k. z. Pri sodarskem mojstru Matiji Kristanu v Movi vasi je mlatil neki 76letni dninar Janez Vidovič. Nekega večera je šel spat na svisle; pri sebi je nosil 40 K denarja. To je vedel Jožef Polajžar ter sklenil se polastiti tega denarja. Podal se je ponoči na svisle, kjer je spal Vidovič, da bi ga oropal. Ko se je pa Vidovič prebudil, se je začelo med njima ruvanje. Polajžar je zadal med tem z nekim železom Vidoviču več ran ter mu odtrgal levi žep misleč, da ima res denar v rokah. Nato je zbežal, a v žepu sta bili samo dve kroni. Vidovič je šel takoj buditi Kristana, ter mu naznanil napad. Vsled prizadanih ran je bil 20 dni nezmožen za delo. Sum se je obrnil takoj na Polajžarja. Ta je pred sodnijo slednjič priznal rop. Dobil je 4 leta težke ječe.

Radi uboja obsojeni vojak. (Izpred ljubljanske porote.) Zimsko zasedanje ljubljanske porote se je pričelo včeraj. Hudodelstva uboja in lahke telesne poškodbe je obtožen Matija Jerančič, zdaj vojak, iz Zgor. Hrušice okol. Ljubljane. Obtoženec je to hudodelstvo izvršil še predno je pristopil k vojakom. Dne 15. avgusta je popivalo več delavcev, zaposlenih pri Gruberejevem prekopu. Med njimi sta bila tudi ubiti Hrvat Anton Juričan ter lahko poškodovani Pavel Lončarič. Najprej so pili v gostilni pri Povšetju. Tam so se radi neke Urške med seboj sporekli. Pozno v noči so šli nekateri še v sosednjo gostilno Briceljevo. Tu je nastal zopet prepri, kateremu je gostilničar naredil konec s tem, da je prepiralce zapodil ven. Juričan in Lončarič sta šla skupaj, potem sta pa na cesti obstala ter se pogovarjala. Kar ju lopne nekdo s topim orodjem po glavi, da sta se oba zgrudila na tla. Lončarič je dobil pri tem napadu lahke telesne poškodbe, dočim je bil udarec na glavo Juričana tako silen, da je drugo jutro vsled otrpnenja možganov umrl. Juričan se je po napadu nekaj časa opotekal; ko je pri tem srečal fanta Vrhovca, je mislil, da ga je ta udaril in je zamahnil proti njemu z roko. Vrhovec pa mu je stvar pojasnil, da ga ni on udaril, Juričan je na to obležal; drugo jutro so ga našli v nezavesti; kmalu nato je umrl. Kdo je bil ubijalec? Po izpovedbah prič nikdo drug, kot obtoženi Jerančič. Ena priča je videla, kako se je nekdo plazil za Povšetovim podom ter prežal na nič hudega sluteča napadca. Druga priča pravi, da je kmalu po napadu prišel za njim ter mu dejal: »Tako sem udaril, da sem kar dva zbil na tla.« Na vprašanje zakaj, se je odrezal: »Ali se bomo mi Hrvatom pustili?« — Obtoženec prizna dejanje zagovarja se pa, da sta ga napadena razdražila z grožnjo: »Hitro pojdi!« Zato in pa ker sta bila oborožena eden s samokresom, drugi z nožem, se ju je lotil, nekako v silobranu. Ta zagovor pa se je po izpovedbah prič izkazal kot neutemeljen. Zagovornik predlaga več drugih razbremenilnih prič, predlog pa je bil zavrnjen, ravno tako tudi predlog na stavljenje 3. vprašanja glede na silobran, oziroma prekoračenje silobrana. Obtožbo je zastopal državni pravdnik Trenz sam. Porotnemu dvoru je predsedoval dvorni svetnik Pajk. Porotniki so enoglasno potrdili oba glavna vprašanja (na uboj in lahke telesne poškodbe). Porotni senat je nato obtoženca obsodil na 3 leta težke ječe ter 50 K za bolečine Lončariču. Zahteva starišev ubitega Hrvata na izplačilo 2000 K se zavrne na civilnopravno pot.

Mlad ubijalec. (Maribor, 29. nov.) Danes se je moral zagovarjati pred porotniki 19letni Jožef Jakolič, dninar v Spodnjem Dupleku radi uboja. 15. sept. t. l. je šel obtoženec v družbi več tovarišev s koso na rami kosit k posestniku Andreju Pečarju v Vumpoh. Ko so šli mimo dvorišča pekovskega mojstra Jožefa Berlingerja, so prav močno prepevali. To pa ni bilo prav pekovskemu pomočniku Francu Horvateku. Začel je iz zaprtega dvorišča metati kamenje in drva na mimoidoče; potem je

stopil k 2 m visokemu plotu, ki je bil med dvoriščem in cesto in kričal nad Jakoličem. Jakolič je šel k plotu in vnel se je prepri med obema. Horvatek je začel trgati deske od plotu, da bi prišel skozi. Jakolič je zgrabil za koso, pomeril na Horvateka in zamahnil. Kosa je zadela slednjega v obrazu, na vratu in prsih in sicer tako močno, da je v nekaj minutah umrl; zadržal se je globoko v prsi in pljuča ter prerezala odvodnico. Jakolič je priznal dejanje, a izjavil, da ni namenoma zamahnil, da mu je kosa izdrknila iz rame, ko se je hotel od plotu vrniti na cesto. Toda priča Franc Flucher, ki je stal poleg Horvateka in vse natanko videl, je izpovedal, da je obtoženec nekaj časa meril s koso in potem zamahnil na Horvateka. Porotniki so pritrdili prvemu glavnemu vprašanju radi uboja z 11 glasovi proti enemu, na kar je sodišče obsodilo Jakoliča na 4 letno težko ječo.

Najnovejša brzojavna in telefonična poročila.

IZ DRŽAVNEGA ZBORA.

Dunaj, 30. nov. Poslanska zbornica nadaljuje debato o sredstvih proti draginji mesa.

Dunaj, 30. nov. Odešek za reformo poslovnika je danes sprejel (Steinwenderjev) predlog, da se podaljša veljavnost sedanjega provizoričnega poslovnika do 31. dec. 1911 z izločenjem določbe, da sme predsednik poslance od sej izključiti.

REORGANIZACIJA SLOVANSKE JEDNOTE.

Praga, 30. nov. »Narodni listy« poročajo, da je Češki klub sklenil stopiti v dotiko z obema jugoslovanskima kluboma glede spremembe statuta v Slovanski jednoti. Slov. jednota bi se naj organizirala v trdno parlamentarično skupino mesto sedanjih 4 skupin — in sicer v skupino z voljenim predsednikom kakor je enotni češki državnozbornski klub. Češki klub misli, da bodo imeli Čehi večino v trdno organizirani Slovanski jednoti tudi večji vpliv v parlamentu ko doslej, ko je imela v Slovanski jednoti vodstvo skupina posl. dr. Šustersiča. (Glej današnjo Politično kroniko! Op. ur.)

ČEŠKO-NEMŠKA POGAJANJA.

Praga, 30. nov. V poslanskih krogih se govori, da se bodo vršile češko-nemške upravne konference istočasno v Pragi in na Dunaju. Za slučaj, da bi se konference vršile samo na Dunaju, bi bilo malo pridobljenega, ker se gre v prvi vrsti za predloge glede varstva manjšin in jezikovne rabe pri avtonomnih oblastvih.

NEMIRI NA KRAKOVSKEM VSEUČILIŠČU.

Krakov, 30. nov. Včeraj bi moral imeti na novo imenovani vseučiliščni profesor p. Zimmermann napovedano predavanje, katero so mu že zadnjič svobodomiselnih dijakov z demonstracijami preprečili. Tudi včeraj so zasedli dijaki že pred predavanjem dvorano in začeli v njej shod. P. Zimmermann je to javil rektorju in isti se je podal z več profesorji v dvorago, kjer so zborovali dijaki. Pozval jih je, naj odidejo. Dijaki so mu odgovorili, da se umaknejo, ako tudi on umakne ovadbo proti nekaterim dijakom zaradi zadnjih demonstracij proti Zimmermannu. Rektor je to obljubil, ako bi se zglasili kolovodje celega gibanja pri njem. Dijaki so na to zborovali mirno naprej in preprečili Zimmermannu predavanje.

LEV TOLSTOJ IN ČERTKOV.

Petrograd, 30. nov. Najstarejši Tolstojev sin grof Lev Tolstoj dolži v nekem dopisu, katerega je priobčila »Novoje Vremja«, Čertkova, da je on zapeljal Tolstoja k sporu z rodbino; ako bi tega ne bilo, bi Tolstoj še več let živel.

KOLERA V CARIGRADU.

Carigrad, 30. nov. V času od 22. do 28. nov. je zbolelo v Carigradu na kolero 168 in umrlo 109 oseb.

Po svetu.

a Prepovedane kinematografske predstave o pogrebu Tolstega. Policija v Varšavi je konfiscirala vse filme kinematografov, ki so predstavljali pogreb Tolstega. Policija se namreč boji, da se ne bi s kinematografskimi predstavami ljudstvo vznemirilo in da ne bi nastali izgredi. Vsled tega je prepovedala tudi vse kinematografske predstave o pogrebu Tolstega.

Na debelo!

Priporoča se

Na drobno!

edina narodna trgovina

galanterijskega, norimberškega in modnega blaga, kakor tudi nagrobnih vencev ter igrač

Celje Prica & Kramar Celje

Graška in Krožna ulica.

511 35-25

Stalna zaloga vzorcev v New Jorku. V New Jorku se je ustanovila pod imenom »Merchants and Manufacturers Exchange of New York« akcijska družba, ki bo oskrbovala in vodila veliko zalogo vzorcev v New Jorku. Graška trgovska in obrtna zbornica se obrača do interesentov, da javijo, ali se hočejo soudeležiti te permanentne osrednje razstave vzorcev.

v Konflselran uradni list. V Tridentu je državno pravdnitvo konfisciralo uradni list »La patria« in sicer radi nekega članka, ki je bil naperjen naravnost proti avstrijski državi.

Zahvala.

Vsem, ki so nam ob smrti našega preljubega sina, oziroma ženina, gosp.

Franca Prihoda

izrazili svoje sočutje, vsem, ki so pripomogli k nakupu lepih vencev, katere so darovali celjski Slovenci in Čehi, celjska narodna godba in podčastniki 87. pešpolka, vsem, ki so se nadežili pogreba iz garnizijske bolnišnice v Gradcu, slavni godbi 7. pešpolka za igranje čeških žalostink pri pogrebu, častnikom in podčastnikom 87. pešpolka in topničarskega polka v Gradcu izrekamo najiskrenejšo zahvalo.

Ján Prihoda, oče. Beți Šigert, nevesta. Celjski Čehi.

Dve separirani, elegantni in solčni meblirani

sobi

v Celju, Šolska ulica št. 21, II. nadstropje, se oddata samcem s postrežbo in hrano ali brez hrane takoj s 1. decembrom ali pozneje. Vpraša se pri **Mari Farčnik** ravnotam. 642 3-1

EDINA NARODNA PEKARNA V CELJU!

Za Miklavža in Božič

priporoča prva narodna pekarna pečiva, kruha in slaščic

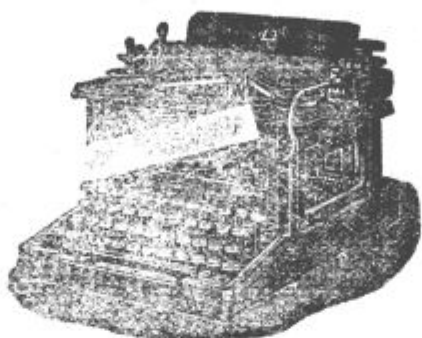
F. Vošnak, Celje, Graška cesta 19

svoje na novo vpeljane fine **slaščice** in lepe **okraske** za božična drevesca. Krasno sortirane v škatljicah od K 2'— do K 10'—. Slavnemu občinstvu na deželi pošiljamo po pošti čez K 6'— poštne prosto.

Za pekarije na deželi vedno v zalogi po tovarniških cenah **sladna moka** (Malzmehl) in v lastni pekarni dobro preizkušen **Kristamalt**.

Na debelo in drobno! Na debelo in drobno!

Darujte družbi sv. Cirila in Metoda!

Predno si nabavite kak pisalni stroj, zahtevajte prospekt, brezplačno in brezobvezno razkazovanje stroja pri

Zvezni trgovini

V Celju.

Pisalni stroj z vidno pisavo:

L. C. SMITH & BROS

ima: tečaj na kroglah pri vozu, tečaj na kroglah pri izseku, tečaj na kroglah pri tipkinem dvigalu. 266 — 39

Noben drug pisalni stroj nima teh eminentnih prednosti. Ta stroj je vspeh 20 letnih izkušenj v izdelovanju samopisnic. V najkrajšem času se je prodalo 100.000 teh strojev v popolno zadovoljnost odjemalcev, ki stavijo pri nakupu velike zahteve. Ako se mudite v Celju, ne zamudite prilike si ogledati ta najpopolnejši pisalni stroj.

Zahtevajte brezplačno razkazovanje stroja! — Zahtevajte prospekt!

10 letno funkcijsko jamstvo!

R. DIEHL, žganjarna, Celje

priporoča svojo veliko zalogo doma žgane slivovke, tropinovca, brinovca, vinskega žganja i. domačega **konjaka**.

Poštne hran. račun št. 54.366. — Telefon št. 48.

Najboljša prilika za sigurno štedenje je plodonosno nalaganje gotovine pri denarnih zavodih, ki nudijo najugodnejše pogoje.

„LASTNI DOM“

registrovana kreditna in stavbena zadruga z omejeno zavezo v Gaberju pri Celju

Pisarna je v Celju, Rotovške ulice št. 12

sprejema hranilne vloge od vsakega, je član zadruga ali ne, na tekoči račun ali na hranilne (vložne) knjižice in jih obrestuje letno po

pet od sto (5%)

Uradije se vsak dan razun nedelj in praznikov od 8.—12. ure dopoldne.

Hranilne knjižice drugih denarnih zavodov sprejema kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo. — Rentni davek plačuje zadruga in ga ne odteguje vlagateljem tako da dobijo na leto celih 5 K od naloženih 100 K. — Posojila daje proti 6% obrestovanju na osebni kredit, proti zastavljenju vrednotic, dragocenosti ali nepremičnin na menice ali dolžna pisma. — Odplačuje se na račun glavnic in obresti v mesečnih ali v posebej dogovorjenih četrt — oziroma polletnih obrokih

Edino narodno kamnoseško podjetje v Celju.

Prva južnoštajerska kamnoseška

industrijska družba.

Brzojavi: „Kamnoseška industrijska družba Celje“.

Stavbena in umetna kamnoseška obrt s strojnimi obratom.

Specialna delavnica in podobarski atelje za umetna cerkvena dela kakor: altarjev, obhajilnih miz, prižnic, kropilnih in krstnih kamnov itd.

Izvrševanje vseh stavbenih del kakor stopnic, fasad, podbojev, pomolov, nastavkov itd. in različnih kamnov in cementa.

Brušenje, poliranje in struganje kamena s trojci

Mnogoštevilna zaloga nagrobnih spomenikov iz različnih marmornih vrst granitov in sijentov no razno vrstnih parizih in niskih cenah.

Tiskovanje cerkva, dvoran in hodnikov s samotnim ali cementnim tlakom.

Uprava zidanih ali betoniranih rodbinskih grobišč (rakev).

Izdelovanje pohištvenih plošč iz različnih najbolj idočih marmornih vrst v vseh oblikah.

Popravljanje spomenikov, ude- lvanje napisov v iste.